

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی

مورخ: ۱۰ دسامبر ۲۰۱۰

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال شصت و هفتم

مجمع عمومی
جلسه شصت و پنجم
اقلام اجندا: ۳۸
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و تاثیر آن بالای صلح و امنیت بین الملل

گزارش سرمنشی

۱. مقدمه

۱. این گزارش در تعقیب قطعنامه مجمع عمومی نمبر ۶۴/۱۱ و قطعنامه شورای امنیت نمبر ۱۹۱۷ (۲۰۱۰)، که در آن شورای امنیت از من درخواست کرده تا در مورد تحولات افغانستان هر سه ماه یکبار گزارش دهم، ارائه شده است.

۲. این گزارش معلومات بروزسانی شده در مورد فعالیت های ملل متحد در افغانستان، به شمول کارکردهای هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، را فراهم کرده و اوضاع کشور از زمان گزارش قبلی من، ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۰ (A/65/552-) S/2010/463)، را مورد بررسی قرار داده، و خلاصه‌ای از انکشافات سیاسی و امنیتی مهم، به شمول انتخابات پارلمانی، و همچنین رویدادهای منطوقی و بین المللی مرتبط با افغانستان در طول دوره این گزارش را ارائه می‌دارد. این گزارش همچنان معلومات جدید در مورد برخی انکشافات بشردوستانه و فعالیت های حقوق بشری که از سوی ملل متحد در افغانستان

صورت گرفته اند را ارائه می کند. علاوه، معلومات بروزسانی شده در مورد انتخابات پارلمانی در ۲۹ اکتوبر ۲۰۱۰ به شورای امنیت ارائه شده است.

II. تحولات سیاسی و امنیتی

تحولات انتخاباتی

۳. انتخابات ولسی جرگه شورای ملی همان گونه که پلان شده بود در ۱۸ سپتمبر برگزار شد. پس از یک سلسله حذف و رد صلاحیت ها، ۲۰۵۰۶ کاندیدا، به شمول ۳۹۶ زن، برای ۲۴۹ چوکی ولسی جرگه به رقابت پرداختند. از بین ۶۰۸۳۵ مرکز رای گیری که در ابتدا پلان شده بود، ۹۳۸ عدد از این مراکز قبل از روز انتخابات نامناسب تشخیص داده شدند، که اکثراً بخاطر نگرانی های امنیتی بوده است. به تعداد ۳۹۷ مرکز رای گیری باز نشدند یا قبل از تکمیل فعالیت خویش در روز رای دهی بسته شدند، که دلیل آن ناامنی و یا عدم تحویل دهی مواد انتخاباتی بوده است. بنابراین، ۵،۵۰۰ مرکز رای گیری در روز رای گیری باز بودند.

۴. علی رغم تهدیدات و خشونت از سوی طالبان و دیگر گروه های مسلح غیرقانونی، حدود ۴.۳ میلیون افغان، از میان تقریباً ۱۲ میلیون اشخاص واجد شرایط رای دهی، برای رای دهی حاضر شدند. اگرچه خشونت در ساحات خاصی از کشور مانع اشتراک رای دهندگان شد، اوضاع عمومی امنیتی در روز رای گیری در مقایسه با انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته شاهد وخامت جدی اوضاع نبود. رویدادهای امنیتی بیشتری به وقوع پیوستند اما شدت خشونت آن ها کمتر بود، و سطوح خشونت در روز رای گیری در مطابقت با الگوهای افزایش خشونت که در طول سال مشاهده گردید بودند. یوناما ۳۲ تلفات ملکی را در روز رای گیری ثبت نموده است.

۵. پس از تکمیل رای گیری، واضح شد که تقلب گسترده و بی نظمی ها در سراسر کشور وجود داشته است. کمیسیون مستقل انتخابات اقداماتی را برای تشخیص تقلب و تصحیح آراء از طریق بازرسی و شمارش مجدد آراء مراکز و محلات رای گیری مشکوک به اجرا گذاشت. کاندیدانی که مظنون به دست داشتن در فعالیت های تقلب آمیز بودند، و یا این که تقلب از آدرس ایشان صورت گرفته بود، به کمیسیون شکایات انتخاباتی معرفی شدند. قبل از اعلان نتایج ابتدایی، کمیسیون مستقل انتخابات در مورد آرای ۶۰۸۱۳ محل رای دهی (که نشانگر ۳۸.۳۹ فیصد از ۱۷۰۷۴۴ محل رای دهی که در روز رای گیری باز بودند) تحقیق کرده و آن ها را مورد بازرسی/شمارش مجدد قرار داد. از این میان، تعداد ۲۰۵۴۳ محل رای دهی از شمارش خارج ساخته شدند.

۶. پس از اعلان نتایج ابتدایی تعداد شکایات ثبت شده در کمیسیون شکایات انتخاباتی به مقدار قابل توجهی افزایش یافت. این کمیسیون ۵۰۸۶۰ شکایت را در مدت زمان بین روز رای گیری و سه روز پس از اعلان نتایج ابتدایی (موعد زمانی برای شکایات مربوط به رای گیری) دریافت نمود. از این تعداد، ۲،۷۲۴ (۴۷ فیصد) عدد شکایاتی با ماهیت جدی بودند که می توانستند نتایج انتخابات را متاثر سازند. آن شکایات مورد بررسی قرار گرفته و الی ۱۵ نوامبر مورد قضاوت قرار گرفتند. پس از روز رای گیری، این کمیسیون ۲۷ کاندیدا را رد صلاحیت کرد: ۲۴ تن از ایشان در تقلب دست داشتند و ۳ تن از ایشان

از موقف های دولتی خویش استعفا نکرده بودند. این امر تعداد کل کاندیدانی که به دلایل مختلف از پروسه خارج گشتند را به ۱۱۸ نفر رساند. این کمیسیون همچنان آرای ۳۳۴ محل رای گیری در ۲۲ ولایت را فاقد اعتبار اعلان نمود. در مجموع، کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی برخی یا تمام آراء از ۲۰۸۹۱ محل رای گیری را فاقد اعتبار اعلان کرده اند. به طور کل، ۴۰۲۷۱۰۹۰۸ عدد از آراء معتبر شناخته شده، و ۷۸۲،۳۳۰،۱ برگه رای دهی فاقد اعتبار شناخته شده و در نتایج انتخابات نشان داده نشدند.

۷. پروسه دقیق بازرسی و شمارش مجدد آراء که از سوی کمیسیون مستقل انتخابات انجام شد بدان معنی بود که اعلان نتایج ابتدایی از ۹ به ۲۰ اکتوبر به تعویق افتاد. با در نظر داشت تعداد زیاد شکایات ثبت شده در کمیسیون شکایات انتخاباتی، اعلان نتایج نهایی تأیید شده، که در ابتدا قرار بود در ۳۰ اکتوبر انجام شود، در ۲۴ نوامبر و پس از آنکه نتایج ۳۳ ولایت و حوزه کوچی ها منتشر گردید صورت گرفت. تأیید نتایج ولایت غزنی، جایی که در واقع نفوس قابل توجهی از پشتون ها را در خود دارد و تنها از قوم هزاره انتخاب شدند به دلایل تخنیک الی ۱ دسمبر به تعویق افتاد.

۸. نتایج انتخابات تغییر قابل توجهی در نمایندگی از اقوام در ولسی جرگه بوجود آورد. تعداد چوکی های متعلق به پشتونها به مقدار بیش از ۲۰ چوکی کاهش یافت. این امر عمدتاً به دلیل نامنی در جنوب و شرق کشور، که منجر به کاهش تعداد محلات رای گیری و کاهش حضور رای دهندگان در ولسوالی های عمدتاً پشتون نشین شد، بود. این امر همچنین به دلیل عدم همبستگی و سطح کم سازماندهی سیاسی در میان پشتونها در حوزه های رای گیری که اقوام مختلف در آن سکونت دارند بوده است.

۹. نتایج نهایی باعث ایجاد نارضایتی در مناطق مختلف شد. کاندیدان ناموفق صدای خویش را برای انتقاد بلند کردند، و تظاهرات را در کابل، بغلان، بدخشان، فاریاب، سمنگان، هرات، خوست و دیگر نقاط کشور سازماندهی نمودند. دفتر لوی ثارنوالی علناً نگرانی خویش را در مورد برخی تصمیم گرفته شده از سوی نهادهای انتخاباتی ابراز داشته و برخی تحقیقات را آغاز نموده است. هر دو نهاد انتخاباتی افغان به تأکید خویش ادامه می دهند که اگرچه قضایای جنایی علیه اشخاص می تواند بخشی از یک پروسه شفاف باشد، اما تصمیم آنها در مورد موضوعات انتخاباتی براساس قانون نهایی می باشد.

۱۰. بیانیه ها از جانب یوناما، اتحادیه اروپا، ایالات متحده امریکا، کانادا، ترکیه و فدراسیون روسیه از اعلان نتایج نهایی استقبال نموده و حمایت خویش از کار نهادهای مستقل انتخاباتی اعلان داشتند، و در عین حال تصدیق نمودند که این پروسه نیاز به بهتر شدن دارد و خواستار پاسخگویی در قبال مواردی شدند که در آنها تقلب صورت گرفته و به اثبات رسیده است. عمدتاً این برداشت وجود دارد که این انتخابات، که تحت رهبری افغان ها از سوی کمیسیون مستقل انتخابات برگزار گردید، در مقایسه با انتخابات قبلی از لحاظ تخنیک به مقدار قابل توجهی بهتر بوده است. علاوه، حمایت عمومی از رد صلاحیت برخی از چهره های قدرتمند بخاطر تخطی های انتخاباتی شان از سوی کمیسیون شکایات انتخاباتی وجود داشت.

۱۱. اکنون مباحثی راجع به حمایت ملل متحد در آینده بخاطر تقویت بیشتر ظرفیت نهادهای انتخاباتی، خصوصاً کمیسیون مستقل انتخابات، و دستیابی به اصلاحات انتخاباتی بلندمدت آغاز شده است. دونهرا آمادگی خویش را جهت حمایت از چنین تلاش هایی ابراز داشته اند. توافق عمومی وجود دارد که این چنین پروسه اصلاحات باید به رهبری افغان ها بوده و از جانب یوناما مورد حمایت سیاسی قرار گرفته و از لحاظ مالی و تخنیک از طرف جامعه جهانی، بطور خاص اتحادیه اروپا، حمایت گردد.

وضعیت امنیتی

۱۲. در طول این دوره گزارش دهی، تعداد رویداد های امنیتی ۶۵ فیصد بیشتر از عین دوره زمانی در سال ۲۰۰۹ بوده است. فعالیت های خشونت آمیز در روز رای گیری به اوج خود رسید و پس از آن کاهش یافت. خشونت در روز رای گیری، درحالی که اگر تعداد وقایع را اندازه گیری کنیم زیاد بوده اند، به شکل رویداد های امنیتی پراکنده و سطح پایین بوده اند که بیشتر به هدف ترساندن رای دهندگان بالقوه بوده اند و نه کشتن آن ها. یک تاکتیک معمول شلیک راکت ها و هاوان بالای مراکز رای گیری بوده است.

۱۳. همانند دوره قبلی گزارش دهی، نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای بین المللی بالای حفظ مناطقی که از عناصر ضد دولتی در ولایت هلمند در تابستان پس گرفته شده بود و تداوم عملیات ها برای بدست آوردن کنترل بالای شهر قندهار تمرکز داشتند. به عنوان بخشی از این عملیات ها تعداد زیادی از عناصر ضد دولتی میان رتبه همچنان کشته و یا دستگیر می شوند، که سرعت و مقدار آن در طول این دوره گزارش دهی افزایش یافته است. علی رغم این فشار، عناصر ضد دولتی قادر به حفظ سطوح بالای فعالیت در ساحاتی که اخیراً در آنجا رشد کرده اند، خصوصاً در شمال و شمال شرق، جایی که حضور نظامی بین المللی کمتری وجود دارد، بوده اند.

۱۴. عناصر ضد دولتی همچنان به افزایش استفاده خویش از ماین های دست ساز انفجاری و هدف قرار دادن مستقیم افراد ملکی از طریق اختطاف ها و قتل ها ادامه داده اند. قتل ها در ماه آگست به تعداد بی پیشینه ای رسید که عمدتاً افراد ملکی و پولیس را هدف قرار می دهد. اختطاف کارمندان سازمان های غیردولتی نیز افزایش یافته است. در مجموع ۱۳۴ کارمند سازمان های غیردولتی از سوی عناصر ضد دولتی بین ماه های جون الی ختم ماه اکتوبر اختطاف شده اند. در اکثر موارد، آنهایی که اختطاف شدند برای مدت کوتاهی قبل از اینکه رها شوند اسیر شده اند؛ با این حال، یک کارمند سازمان غیر دولتی که اختطاف شده بود نهایتاً از سوی کسانی که وی را اسیر کرده بودند کشته شد.

۱۵. به طور میانگین سه حمله انتحاری در هفته صورت گرفته است، که عمدتاً نیروهای نظامی بین المللی، پولیس و مقامات دولتی، خصوصاً آنهایی که به شکل فعال با شورشگری مخالفت کرده اند، را هدف قرار داده اند. حملات انتحاری پیچیده نیز تداوم داشته اند، و بیشتر پایگاه های نظامی بین المللی بزرگ و مستحکم را هدف قرار داده اند. اهداف ملکی شامل یک نهاد انکشافی در کندز، و همچنین محوطه ای در هرات که ایجنسی های مختلف ملل متحد در آن حضور دارند می شود که این حمله در ۲۳ اکتوبر انجام شد و سومین حمله انتحاری علیه ملل متحد در سه سال گذشته بوده است. در این رویداد هیچ تلفاتی به کارکنان وارد نشد و تمام حمله کنندگان قبل از اینکه بتوانند نزدیک تعمیرهای دفاتر و محلات مسکونی داخل محوطه شوند کشته شدند. نیروهای امنیتی و پرسونل تنفیذ قانون افغان به سرعت به این حمله واکنش نشان دادند. آن ها تلاش های خویش را با محافظین مسلح بین المللی که به شکل خصوصی با ملل متحد قرارداد داشته اند و در داخل محوطه حضور دارند هماهنگ کردند تا مانع حمله کنندگان و در نهایت خنثی سازی ایشان شوند. علاوه، نیروهای بین المللی کمک به امنیت (آیساف) به سرعت یک هلیکوپتر را برای نظارت بر وضعیت ارسال داشتند. اقدامات کاهش دهنده که پس از حمله ۲۸ اکتوبر ۲۰۰۹ به مهمانخانه باختر روی دست گرفته شدند بطور واضح به جلوگیری از تلفات میان کارمندان ملل متحد کمک نمود. با این حال، این حمله نشان داد که باید مراقب بود و با محیط امنیتی در حال تغییر تطابق پیدا کرد که در آن برخی به شکل واضح ملل متحد را یک هدف در نظر می گیرند.

۱۶. این واقعیت که سازمان ملل متحد همچنان هدف حملات است را می توان از افزایش سخنانی که منابع مطبوعاتی شورشیان بر علیه ملل متحد می گویند دریافت. این بیانیه ها، که در وبسایت طالبان دیده می شوند و در نشرات طالبان وجود دارد، در هفته های قبل از انتخابات توقف داده شدند اما پس از انتخابات از سر گرفته شدند. تمدید ماموریت آیساف

از سوی شورای امنیت ملل متحد، و گزارش ملل متحد در مورد تلفات ملکی ناشی از عملیات های انجام شده از سوی عناصر ضد دولتی بحیث توجیحات حمله بالای ملل متحد در هرات ارائه شده‌اند.

۱۷. در ۶ دسمبر، وزارت امور داخله اعلان کرد که کمپنی‌های امنیتی خصوصی می‌توانند به فعالیت خود در افغانستان ادامه دهند، اگرچه این امر با محدودیت های بیشتری که اصولاً مانع اجرای فعالیت های چنین کمپنی هایی می‌گردد، مانند بستن راه ها و تلاشی ها، که داخل محدوده صلاحیت های نهادهای تنفیذ قانون داخلی قرار دارند. این اعلامیه به شکل موثری فرمان ریاست جمهوری مورخ ۱۷ آگست که خواستار ممنوعیت تمام کمپنی های امنیتی، هم افغان و هم بین المللی، بود را در ۱۷ دسمبر ۲۰۱۰ اصلاح نمود.

۱۸. ملل متحد و دیگر نمایندگان جامعه بین المللی در افغانستان از مفهوم این فرمان ریاست جمهوری استقبال کردند اما نگرانی هایی را در مورد مدت زمان اجرای آن ابراز داشتند. آن‌ها از این ترس داشتند که ممنوعیت این کمپنی‌ها قبل از اینکه مقام های افغان از تامین امنیت اطمینان پیدا کنند منجر به خروج بسیاری از پروژه‌ها و فعالیت‌های انکشافی، به شمول کمپنی ها و بانک های بین المللی، که برای سکتورهای خصوصی و انکشافی افغانستان بسیار بااهمیت هستند خواهد شد. یک کمیسیون مشترک، به ریاست وزارت داخله و شمولیت نمایندگان جامعه بین المللی، به رهبری ایالات متحده و در همکاری نزدیک با نماینده ارشد ملکی ناتو و آیساف ایجاد گردید تا راه های عملی برای دسترسی به اهداف و رسیدگی به نگرانی های بین المللی را بیابد. اعلامیه مورخ ۶ دسمبر تداوم فعالیت های بین المللی مهم در حمایت از دولت و افغان ها بطور کل را تضمین خواهد کرد. با این وجود، نگرانی های بنیادین رئیس جمهور در مورد ضرورت به اینکه در نهایت نهادهای دولتی باید امنیت کشور را تامین کنند معتبر هستند، و باید همچنان از طریق پروسه انتقال به آنها رسیدگی شود.

انتقال مسئولیت امنیتی به افغان‌ها

۱۹. یک تلاش عمده در سال گذشته، از زمان سخنرانی تحلیف رئیس جمهور حامد کرزی در نوامبر ۲۰۰۹ تاکنون، ایجاد یک چهارچوب که از طریق آن مسئولیت های کامل امنیتی به نیروهای افغان الی سال ۲۰۱۴ تحویل داده شود، بوده است. در جلسه سران کشورهای آیساف و دولت افغانستان در حاشیه اجلاس سران ناتو در شهر لیسبون به تاریخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰، که من در آن اشتراک داشتم، چهارچوب انتقال به رهبری افغان‌ها مورد تایید قرار گرفت. این پروسه یک مسیر مشخص را برای انتقال تعریف می‌کند، که براساس طرحی که ارائه گردید، نهادهای افغان می‌توانند به شکل ولایت به ولایت مسئولیت امنیت و حکومتداری را همزمان با کاهش نیروهای جنگی بین المللی عهده دار شوند. نماینده ارشد ملکی ناتو باید بخاطر دسترسی و شمولیت در قبال باقی جامعه بین المللی در راستای ایجاد یک پلان یا چهارچوب تطبیق استراتژیک کامل در همکاری با دولت های شریک مورد ستایش قرار گیرد.

۲۰. ملل متحد ابعاد ملکی این انتقال را مورد حمایت قرار خواهد داد. یوناما در حال بازیابی مفاهیم و فرصت های موجود در این پروسه، به شمول ساحات حکومتداری و انکشاف، می‌باشد. این ماموریت به استخدام کارکنان و تقویت دفاتر ساحوی خویش جهت حمایت بهتر از انتقال اولویت داده است. در نهایت، تیم کشوری ملل متحد در حال بررسی راه‌هایی جهت حمایت از مقامات ولایتی برای ظرفیت سازی بمنظور تقویت حکومتداری و بهبود ارائه خدمات اساسی می‌باشد.

صلح و ادغام مجدد

۲۱. یک نتیجه کلیدی جرگه مشورتی صلح، که از ۲ الی ۴ ماه جون ۲۰۱۰ برگزار گردید و در گزارش قبلی من تشریح گردید، ایجاد شورای عالی صلح از سوی رئیس جمهور کرزی به تقاضای این جرگه بود. این شورا مأموریت دارد تا صلح و وحدت ملی را از طریق اعتماد سازی، به شمول ارائه رهبری سیاسی و استراتژیک در برنامه صلح و ادغام مجدد افغانی ارتقا بخشد. ۷۰ عضو این شورا شامل گروه های مهم منطقوی، قومی، مذهبی و سیاسی در جامعه افغانستان می باشد. در این شورا ۱۰ عضو از طبقه انانث، و همچنین نمایندگان سازمان های جامعه مدنی می باشند؛ که ۱۲ عضو آن مقامات رژیم سابق طالبان هستند.

۲۲. رئیس جمهور کرزی به شکل رسمی این شورا را در اولین جلسه آن در تاریخ ۷ اکتوبر افتتاح نمود. رئیس جمهور از اعضای این شورا درخواست کرد تا مفکوره ها و پیشنهادات در مورد چگونگی آغاز فعالیت ها راجع به مصالحه را ایجاد نمایند. در ۱۰ اکتوبر، رئیس جمهور اسبق برهان الدین ربانی بحیث رئیس این شورا مورد تایید قرار گرفت. وی دارای سه معاون خواهد بود: عبدالحکیم مجاهد، یک عضو سابق رژیم طالبان؛ مولوی عطاءالله لودین، یک چهره مطرح مرتبط با حزب اسلامی؛ و اسدالله وفا، یک مقام دولتی که در حال حاضر مشاور رئیس جمهور است.

۲۳. در ۲۰ اکتوبر، شورای عالی صلح از تمام طرف های منازعه درخواست کرد تا از خشونت دست برداشته و وارد گفتگو شوند. این شورا همچنین به شکل خاص از ملل متحد درخواست نمود تا در این پروسه ایفای نقش کند و بیشتر تلاش کند تا حمایت و تعهدات جهانی برای پروسه صلح و ثبات در افغانستان حاصل گردد. در جلسه ای بین نماینده خاص من و اعضای کمیته اجرایی این شورا در ۳۱ اکتوبر، توافق صورت گرفت که یوناما ظرفیت داخلی خویش را تقویت نماید تا پاسخگوی درخواست های خاص از جانب شورای صلح برای کمک های تکنیکی و عملی باشد. موافقه صورت گرفت که گروه حمایوی سلام، که توسط نماینده خاص من با استفاده از منابع یوناما و دونرها ایجاد شده و خواستار حمایت از مصالحه به شکل عموم است، این ظرفیت را فراهم نماید. به شکل همزمان، شورای عالی صلح از سازمان کنفرانس اسلامی (OIC) نیز درخواست ارائه حمایت و تسهیل سازی کرده است. یوناما علاقه مند همکاری بیشتر با سازمان کنفرانس اسلامی در این پروسه است و از اعلان اینکه بزودی نماینده سازمان کنفرانس اسلامی در کابل مستقر خواهد شد استقبال می نماید.

۲۴. گزارش های فزاینده ای در مطبوعات راجع به ارتباطات بین نمایندگان دولت و اعضای اپوزیسیون مسلح وجود داشته است. با این حال، جنبش طالبان بطور علنی دست داشتن در تماس ها با مقامات را انکار کرده است و مفکوره مذاکرات را رد کرده است. علاوه، طالبان در ۲۹ سپتمبر اعلامیه ای را نشر کردند که در آن ادعا کردند شورای عالی صلح یک "پلان غیرعملی جهت فریب افغان ها" می باشد و به خارجی ها منفعت می رساند. یک پیام کتبی مورخ ۱۵ نوامبر که منتسب به ملا عمر می باشد نیز مفکوره گفتگوها را رد کرده و گزارش های تماس ها را منحنیث پروپاگندا مورد تقبیح قرار داده است.

۲۵. در سطح تاکتیکی، گروه های مسلح متعدد با مقامات در تماس شده اند و آمادگی خویش برای خلع سلاح و ادغام مجدد ابراز داشته اند. براساس سکرتریت مشترک برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان، ۸۰۰ تن از اشخاص در ولایات مختلف - خصوصاً بادغیس، فاریاب، هرات و کندز - خود را به مقامات بحیث جنگجویانی که خواستار مصالحه و ادغام مجدد می باشند معرفی کرده اند. هیئت های مشترک، مشتمل از نمایندگان آیساف، وزارتخانه های داخله و دفاع، و ریاست

امنیت ملی اعزام گشتند تا این درخواست ها را مورد بررسی قرار داده، اطلاعات بایومتریک این اشخاص را ثبت نموده و سلاح ها را راجستر و جمع آوری کنند. بسته های کمکی انتقالی شامل اقلام غذایی و غیرغذایی که طراحی گشته اند تا سطح حداقلی حمایتی را برای یک دوره ۹۰ روزه فراهم نمایند نیز ارائه شده اند. این نشانه های تمایل به ترک جنگ باعث تشویق است، اگرچه خیلی زود است نتیجه گیری شود که آنها نشانگر یک تغییر روند قابل توجه می باشند. علاوه، سوالاتی در مورد اینکه آیا تمام این اشخاص که خود را معرفی کرده اند جنگویان واقعی هستند و یا کسانی اند که در جنگ دخیل نبوده و بخاطر دریافت مشوق هایی که از طرف این برنامه ارائه می شوند آمده اند وجود دارند. براساس گزارشات برخی از ایشان با هیچ یک از گروه های مهم ضد دولتی ارتباطی ندارند. سکرتریت مشترک در حال کار برای تثبیت هویت این افراد راجستر شده هستند تا اطمینان حاصل گردد این برنامه به شکلی که طراحی شده است پیش رود.

همکاری منطقه‌ای

۲۶. در طول دوره این گزارش، پالیسی منطقوی افغانستان بر پیشبرد گفتمان سیاسی با کشورهای همسایه، با تمرکز بر همکاری های امنیتی و انکشافی، تاکید داشته است. مخصوصاً دولت های افغانستان و پاکستان به تماس ها با یکدیگر در بالاترین سطوح ادامه داده اند. در ۱۵ و ۱۶ سپتمبر، رئیس جمهور کرزی از پاکستان دیدار نمود و در آنجا راجع به تقویت همکاری های دوجانبه با رئیس جمهور، آصف علی زرداری، و نخست وزیر، سید یوسف رضا گیلانی، به بحث پرداخت. یک انکشاف مثبت مهم که در نتیجه این بهبود روابط حاصل گشته است تصویب موافقتنامه تجارت و ترانزیت افغانستان- پاکستان از سوی کابینه دولت پاکستان در ۶ اکتوبر بوده است. محصولات افغانی قرار است از طریق پاکستان انتقال یابند و در بازارهای منطقوی و جهانی به فروش برسند.

۲۷. در هنگام سفری از سوی رئیس جمهور تاجیکستان، امام علی رحمان، به کابل در ۲۵ و ۲۶ اکتوبر، دولت های افغانستان و تاجیکستان در مورد توسعه همکاری ها در ساحات تجارت، زراعت و امنیت سرحدی بحث نمودند.

۲۸. چهارمین کنفرانس همکاری های اقتصادی منطقوی در مورد افغانستان در شهر استانبول از ۲ الی ۴ نوامبر برگزار گردید. این رویداد مهم، که شاهد حضور ۲۷ کشور و ۱۴ سازمان بین المللی و منطقوی بود، بر تعهدات افغانستان، کشورهای همسایه آن، و جامعه بین المللی در مورد همکاری های اقتصادی تاکید نمود. پروسه این کنفرانس از زمان ایجاد آن در سال ۲۰۰۵ به اندازه و اهمیت خود افزوده است. کنفرانس سوم در ماه می ۲۰۰۹ در اسلام آباد برگزار شده بود، و اشتراک کنندگان در استانبول اهمیت پیشرفت حاصله از آن زمان را مورد توجه قرار دادند. در نتیجه این کنفرانس پیشنهادهای در مورد اولویت بندی ساحات سرمایه گذاری، با تمرکز بر انکشاف سرک ها و خط آهن های منطقوی؛ صنایع استخراجی معادن؛ حمایت دونهها از تطبیق موافقت نامه تجارت و ترانزیت؛ و هماهنگ سازی و ارتقای زیرساخت های گمرکات و ترانسپورت مطرح گردید. علاوه، موارد قابل انجام در رابطه با همکاری های اقتصادی منطقوی که هم افغانستان و هم همسایگان از آن مستفید شوند برای مد نظر قرار گیری شرکای منطقوی و بین المللی شناسایی شدند. سکرتریت این کنفرانس مرکز همکاری های منطقوی است که در وزارت امور خارجه افغانستان قرار دارد، و آمادگی موثر برای این کنفرانس ثابت ساخت که ظرفیت این وزارت بهبود یافته است. یک اجلاس تجاری و یک پلاتفورم آکادمیک در پوهنتون باسفرسوس منحصیث رویدادهای جانبی برگزار گردیدند. با درنظرداشت این موارد، می خواهیم نقش سازنده ترکیه در تسهیل و ارتقای سهم گیری های منطقوی در افغانستان را مورد تصدیق قرار داده و از آن استقبال نمایم.

۲۹. چهارمین جلسه ابتکار جاده ابریشم کابل در ۲۷ نوامبر ۲۰۱۰ در کابل برگزار گردید. این ابتکار در اوایل امسال از سوی نماینده خاص من آغاز شده بود تا گفتگوی غیررسمی میان دولت افغانستان، یوناما و سفرای کشورهای همسایه مقیم کابل در مورد طرق و ابزار ارتقای همکاری های منطوقی برای افغانستان تسهیل گردد. این جلسه همزمان با دیدار رئیس اجرایی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد، یوری فدوتوف، برگزار شد. آقای فدوتوف به اشتراک کنندگان این جلسه در مورد پیشرفت های حاصله بر اثر ابتکارات این دفتر و همچنین مفکوره این دفتر در مورد همکاری های بین السرحدی در منطقه توضیحات ارائه نمود.

۳۰. وزیر اقتصاد افغانستان، عبدالهادی ارغندیوال، در جلسه شورای سران دولت ها در سازمان همکاری های شانگهای اشتراک نمود، که در شهر دوشنبه در ۲۵ نوامبر برگزار شد. آقای ارغندیوال گفت که افغانستان به اقدامات موثر علیه تروریسم و افراطی گری ادامه خواهد داد، و تقاضا نمود که عضویت کامل این سازمان به افغانستان داده شود.

III. انتقال به رهبری گسترده تر افغانستان: پیشرفت در پیگیری کنفرانس کابل و اجرای روند کابل

۳۱. دولت افغانستان از زمان برگزاری کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان، که در ۲۰ جولای در کابل برگزار گردید، تاکنون عزم خویش برای تطبیق نقشه راه تعریف شده در کنفرانس های لندن و کابل، که بعنوان روند کابل شناخته می شود، را به اثبات رسانده است. پانزدهمین جلسه بود نظارت و ارزیابی، که در ۱۵ نوامبر برگزار شد، فرصتی را برای دولت فراهم نمود تا اولین گزارش پیشرفت ۱۰۰ روزه خویش در ارتباط با اجرای تعهداتی که در آن کنفرانس ها عهده دار شد را ارائه نماید. براساس گزارش دولت افغانستان، بیش از ۷۰ درصد معیارهای تعیین شده برای اکتوبر ۲۰۱۰ بدست آمده اند. این کارکرد ثابت می سازد که ظرفیت دولت برای مالکیت و پذیرش مسئولیت انتقال و انکشاف افغانستان در حال افزایش می باشد.

۳۲. بخشی کلیدی از جلسه بود نظارت و ارزیابی یک پرنزیشن از سوی دولت افغانستان در مورد یک چهارچوب نظارت و گزارشدهی بمنظور تعقیب پیشرفت های حاصله در ارتباط با هر یک از ۲۲ برنامه دارای اولویت دولت بود. این چهارچوب دولت را قادر می سازد که، برای اولین بار، ابزاری مدیریتی در اختیار داشته باشد تا پیشرفت ها در قبال تعهدات موجود، و همچنین شناسایی زودهنگام موانع بر سر راه پیشرفت هر یک از این برنامه ها را شناسایی نماید. این چهارچوب شفافیت و حساسدهی در ارتباط با فعالیت های دولت را نیز برای مردم افغانستان افزایش خواهد داد. دولت افغانستان عنوان کرد که با ایجاد این ابزار جدید نظارتی، تمرکز خویش را از طراحی و پلانگذاری برنامه ها به تطبیق و ارائه آنها تغییر خواهد داد. این سیستم گزارش دهی در نهایت یک گفتمان پالیسی مبتنی بر حقایق را بین دولت و جامعه بین المللی در مورد تطبیق روند کابل تسهیل خواهد کرد.

۳۳. از زمان گزارش قبلی من تا کنون، واضح ترین نتیجه کار دولت در ارتباط با انکشاف پلان های تطبیقی برای کوتاه مدت و میان مدت در مورد تمام ۲۲ برنامه اولویت ملی با هدف حصول اطمینان از ارائه به موقع خدمات به مردم افغانستان بوده است. اولین برنامه نهایی شده، هزینه آن پرداخت شده و به دونهه ارائه گردید که بمنظور تقویت مدیریت مالی عامه طراحی شده است. همچنین دولت توانست گزارش دهد که از اهداف کنفرانس های لندن و کابل در مورد افزایش اندازه اردوی ملی افغان و پولیس ملی افغان فراتر رفته است. پیشرفت دیگر، خصوصاً در زمینه حکومتداری، شامل تطبیق پلان های عمل مبارزه با فساد در وزارت خانه های انتخابی، تسوید قوانین مبارزه با فساد و تفتیش، و تأیید اختصاص وجه در

بودجه دولتی برای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از سوی کابینه، که قبلاً بطور کامل از سوی کمک های بین المللی تمویل می گردید، بوده است.

۳۴. مکانیزم "خوشه ای" (به انگلیسی: کلستر) برای منطقی سازی کار وزارتخانه ها همچنان بحیث ابزاری مرکزی برای بهبود هماهنگی ها و همکاری های بین الوزارتی، هدایت انکشاف پالیسی های کلان در موضوعات امنیتی، حکومتداری و انکشاف اجتماعی و اقتصادی، که شامل کارهای چندین وزارتخانه است می باشد. درحالیکه کلسترهای انکشاف منابع بشری و زراعت و انکشاف دهات بدون تغییر باقی مانده اند، کلستر زیرساخت ها و انکشاف اقتصادی به دو کلستر، یعنی کلستر زیرساخت ها و کلستر انکشاف سکتور خصوصی، تقسیم گردید. همچنان، کلستر حکومتداری به دو کلستر، یعنی کلستر مدیریت عامه، به رهبری ریاست مستقل حکومتداری محلی، و کلستر حاکمیت قانون، به رهبری وزیر عدلیه تقسیم شد. کلستر امنیتی، به رهبری وزیر دفاع، به دو گروه فرعی که امنیت، صلح و ادغام مجدد را تحت پوشش قرار می دهند تقسیم گردید.

۳۵. کلستر حکومتداری پلان عمل خویش را تکمیل کرده است، که شامل مفاد کلیدی راجع به انکشاف یک چوکات مالی میان مدت برای اولویت بندی مصارف و عایدات داخلی، و همچنین یک استراتژی برای تقویت اصلاحات اداره عامه، بازیابی قانون خدمات ملکی و تسریع تطبیق اصلاحات سیستم معاش و رتب می گردد.

۳۶. با گشایش دفاتر مساعدت های حقوقی وزارت عدلیه در چندین ولایت و توسعه مناطق جدید جهت ارائه خدمات از سوی مساعدين سازمانهای غیردولتی، دسترسی به عدالت بهبود یافته است. انتظار می رود که توافق اخیر از سوی دونهها جهت حمایت صندوق وجهی نظم و قانون برای حمایت از افزایش معاشات کارکنان محابس و همسان سازی معاش ایشان با افسران پولیس در سال ۲۰۱۱ ترک خدمت از سوی کارکنان محابس را کاهش دهد.

۳۷. دولت افغانستان بحث هایی را با شرکای بین المللی در مورد تعهدات مالی پلان شده فعلی را بعنوان بخشی از آمادگی ها برای بودجه مالی سال آینده، و یادآوری تعهد ایشان برای تخصیص ۵۰ فیصد کمک های انکشافی بین المللی از طریق بودجه دولتی و هماهنگ سازی ۸۰ فیصد آنها با اولویت های دولت، آغاز نموده است. دولت معیارهای مشروح و دستورات عملی را برای فعالیت های دونهها که خارج از بودجه دولتی تمویل می گردند، بمنظور حصول اطمینان از اینکه در راستای اولویت های انکشافی افغانستان قرار دارند، ارائه نموده است.

IV. کمک رسانی فراگیر

۳۸. در راستای اجرای ماموریت خویش، یوناما نقش بیشتری در یک رویکرد فراگیر در قبال کمک دونهها از اجندای مبارزه با فساد دولت افغانستان ایفا کرده است. بطور خاص، یوناما وظایف ریاست مشترک گروه کاری شفافیت و حسابدهی جامعه بین المللی و ریاست گروه دونههای ملل متحد را در حمایت از اداره عالی نظارت را عهده دار شده است. این گروه کاری بر کمک به نهادهای مربوطه دولتی در تطبیق استراتژی های مبارزه با فساد، تسریع ارزیابی و نشر اعلان دارایی ها، و افزایش موثریت در تعیینات در بخش خدمات ملکی تمرکز دارد. گروه دونهها ایجاد شد تا از یک رویکرد بیشتر هماهنگ شده در قبال کمک دونهها، خصوصاً کمک به اداره عالی نظارت، که یک نهاد کلیدی دولتی است که نقش مهمی در مبارزه با فساد دارد، اطمینان حاصل نماید.

۳۹. حمایت از هماهنگی فعالیت های انکشافی در سطوح ولایتی اولویت در حال افزایشی برای یوناما می باشد. این تلاش سه عنصر کلیدی را در خود دارد. اولین آن حصول اطمینان از این است که فعالیت ها در سطح ولایات در هماهنگی و مرتبط با اولویت های ملی تعیین شده از سوی دولت باشند. دومین آن حمایت و ارتقای ارتباطات و هماهنگی میان فعالین انکشافی در سطوح ولایات، به شمول فعالیت های ملی-نظامی که از سوی تیم های بازسازی ولایتی صورت می گیرند، می باشد. سومین و مهمترین عنصر حمایت از مقامات محلی در عهده دار شدن رهبری هماهنگی فعالیت های انکشافی در داخل حوزه فعالیت ایشان (ولایات، شاروالی ها و ولسوالی ها)، بشمول شناسایی اولویت های ولایتی و خلاء ها از طریق گروه های کاری سکتوری، و همچنین از طریق شوراهای انکشافی ولایتی تحت ریاست والیان ولایات، می باشد. همسو ساختن تیم های بازسازی ولایتی، دونرها و دیگر شرکای اجرایی با این پروسه هایی که دولت رهبری آنها را برعهده دارد حائز اهمیت خواهد بود، خصوصا با توجه به اینکه نهادهای افغان صلاحیت عملی بیشتری را بحیث بخشی از روند انتقال عهده دار می شوند. تقویت و گسترش دفاتر ساحوی یوناما، و هماهنگی بیشتر میان شرکای ملل متحد از طریق انکشاف چهارچوب استراتژیک یکپارچه، که فعلا در حال انجام است، گامهایی کلیدی در راستای انجام موثر ماموریت ملل متحد در دستور کار هماهنگی امور انکشافی اش می باشد.

۷. کمک های بشر دوستانه، بازسازی و توسعه

۴۰. تداوم وخیم تر شدن اوضاع امنیتی مانع از تطبیق پروژه های انکشافی و باعث محدود شدن دسترسی به فعالیت های بشردوستانه شده است. با این وجود، تأثیرات این منازعه ی دوامدار تقاضا برای کمک های بشردوستانه را افزایش داده است. در اواخر نوامبر، دفتر هماهنگی امور بشردوستانه پروسه یکپارچه درخواست کمک ها برای افغانستان در سال ۲۰۱۱ را آغاز نمود، که بر مبنای اولویت های ذیل قرار دارد: (الف) فراهم آوری کمک های بشری و حفاظت از مردمی که از منازعه و بلایای طبیعی متأثر گشته اند؛ (ب) پاسخ به نیازهای بشری ناشی از آسیب پذیری شدید؛ و (ج) انکشاف پلان های احتمالی و آمادگی ها در مقابل بلایا در ارتباط با خطرات شناخته شده. درخواست کمک ها برای سال ۲۰۱۱ در حال حاضر به مقدار ۶۶ فیصد تمویل شده است، اگرچه دارای خلاء های قابل توجهی در سکتورهای مهم می باشد، و ضرورت عاجل به حمایت های بیشتر در قبال پروژه های دارای اولویت که با کمبود وجوه مواجه هستند، خصوصا در ساحات آموزش و بهداشت آب، وجود دارد.

۴۱. در طول دوره زمانی این گزارش دهی، به تعداد ۱۱۰۶۴۲ نفر از مهاجرین افغان با کمک کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین (UNHCR) عودت نموده اند، که تعداد کلی مهاجرین عودت کننده از شروع سال ۲۰۱۰ تاکنون را به ۱۱۲۰۵۴۲ نفر می رساند. در عین همین دوره، حدود ۱۰۵۷۰ نفر از مناطق سیل زده پاکستان (عمدتا ولایت خیبر پختونخواه) عودت کردند و کمک های اضافی را در هنگام رسیدن به افغانستان دریافت نمودند، که تعداد افغانهای سیل زده ای که از زمان شروع سیلاب ها در پاکستان تاکنون هنگام بازگشت به کشورشان کمک دریافت کرده اند را به ۴۰۷۱۴ نفر می رساند.

۴۲. عملیات عودت به افغانستان همچنان بحیث بزرگترین عملیات اجرایی برای کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین باقی مانده است. شرایط سخت اقتصادی و ادعای آزار و اذیت، و همچنین ترس از دستگیری و اخراج از کشورهایی که در آنجا پناهنده شده اند، بعنوان مهمترین عوامل در تصمیم گیری به عودت بیان گشته اند. موضوع مثبت تر اینکه بهبود امنیت در

برخی از مناطق افغانستان، فرصت های اشتغال، بسته های کمکی کمیشنی عالی ملل متحد در امور مهاجرین و طرح های دولت برای تخصیص زمین نیز بعنوان دلایل عودت از سوی کسانی که مصاحبه شده اند ذکر شده است.

۴۳. تعداد مجموعی ۷.۸ میلیون طفل زیر سن ۵ سال در ۳۴ ولایت افغانستان در هنگام روزهای ملی مصون سازی که برای کمپاین محو پولیو سازماندهی گردیده بود، و از ۳ الی ۵ اکتوبر ۲۰۱۰ انجام شد، واکسین شده اند. علاوه، به ۴.۶ میلیون طفل بین سنین ۲ و ۵ سال گولی های ضد کرم داده شد. این کمپاین علی رغم اوضاع امنیتی بسیار چالش برانگیز، خصوصاً در ولایت بادغیس، انجام شد. از طریق ریش سفیدان محلی، کارکنان صحت عامه ولسوالی ها قادر به دریافت ضمانت عبور مصون از نیروهای طالبان محلی شدند تا قادر به انجام این کمپاین گردند.

۴۴. از طریق پروسه یکپارچه درخواست کمک ها، برنامه جهانی غذا (WFP) از دونرها درخواست کرده است تا به شکل عاجل آن را تمویل نمایند تا کمبود غذایی بمقدار ۱۰۳۰۶۰۰ تن برای دوره زمانی الی ماه جون ۲۰۱۱ به هزینه ۱۵۷ میلیون دالر تدارک شود. برنامه جهانی غذا قصد دارد به بیش از ۶.۸ میلیون افغان آسیب پذیر از طریق توزیع مواد خوراکی و اقدامات هدفمند دسترسی حاصل کند. تا این تاریخ، تنها ۱۶ فیصد از نیاز برای تمویل جهت این برنامه سه ساله فراهم گشته است. کمبودات فعلی تمام برنامه ها، به شمول تغذیه در مکاتب، آموزش ها و ابتکارات حرفوی و برنامه کار در مقابل غذا را متأثر می سازد. اگر حمایت های بیشتر بدست نیابند، برنامه جهانی غذا مجبور به قطع فعالیت های توزیع کمک های غذایی پلان شده در سراسر افغانستان خواهد شد. سازمان بین امللی مهاجرت (IOM) پلانگذاری برای زمستان پیش روی را آغاز کرده است، و ۳۰۰۰۰ بسته کمکی زمستانی را برای کابل و هشت دفاتر ساحوی خود، در گردیز، جلال آباد، فیض آباد، کندوز، مزار شریف، بامیان، هرات و قندهار تهیه کرده و تخصیص داده است. سازمان بین امللی مهاجرت انتظار دارد که تا ختم سال ۲۰۱۰ مواد خوراکی و بسته های کمک زمستانی را به حدود ۸۰۰۰۰ فامیل، یا ۴۸۰۰۰۰ نفر، توزیع کرده باشد.

۴۵. سازمان بین امللی مهاجرت در انکشاف ظرفیت اداره ملی آمادگی مبارزه با حوادث در شمال کشور نیز فعال بوده و در حال جمع آوری مواد در گدام های مواجه با حالات اضطرار برای سال ۲۰۱۱ می باشد.

۴۶. تحت برنامه ماین روی، تیم های پاسخگویی به حالات اضطرار فعلا در تمام نه منطقه کشور، بجزی یکی از آنها، در دسترس می باشند. از زمانی که این تیم ها در همین ربع سال فعال گشته اند، این برنامه به ۲۱ درخواست اضطراری برای ماین روی پاسخ داده اند. علاوه، فعالیت های ماین روی ساحاتی را برای سیستم جدید خط آهن افغانستان که فعلا در شمال و غرب کشور در حال ساخت است پاک سازی کرده است.

۴۷. سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)، در همکاری با دیگر ایجنسی های ملل متحد، در حال نهایی سازی استراتژی ملی حمایت از آموزش برای افغانستان می باشد. این استراتژی حمایت ملل متحد از پلان استراتژیک ملی آموزش، پلان ملی استراتژیک تحصیلات عالی، و دستیابی به اهداف انکشافی هزاره و اهداف ابتکار آموزش برای همه را تعریف می کند. علاوه، یونسکو و وزارت معارف بطور مشترک ارزیابی نیازها و حقوق در مورد معارف همه شمول در افغانستان را بحیث یک پروژه آزمایشی در ۲۹ مکتب در کابل جهت حمایت از انکشاف روش های تدریس اطفال دارای معلولیت آغاز نموده اند.

۴۸. یک جلسه دو روزه گروه کاری جندر متعلق به تیم کشوری ملل متحد، که در ۲۰ و ۲۱ اکتوبر برگزار گردید، اولویت های استراتژیک ملل متحد در مورد تساوی جندر، که در راستای چهارچوب کمک های انکشافی ملل متحد و اولویت های دولت قرار دارند، را مورد شناسایی قرار داد. برای سه سال آینده، ساحات کلیدی که مورد تمرکز قرار خواهند گرفت اینها

خواهند بود: (الف) ارتقای سهم گیری زنان در تطبیق برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان، به شمول ارائه حمایت و انکشاف ظرفیت های نه نفر از اعضای شورای عالی صلح که از طبقه اناث هستند، و کمک به شمولیت زنان در پروسه صلح؛ (ب) تداوم حمایت از وزارت امور زنان در تطبیق برنامه دارای اولویت خویش؛ و (ج) حصول اطمینان از شامل بودن ملاحظیات جندر در چهارچوب استراتژیک یکپارچه.

۴۹. تقویت اقتصادی زنان موضوع بسیار مهمی در کاهش مرگ و میر مادران، که بحیث یک اولویت عاجل از سوی تیم کشوری ملل متحد شناخته شده است، می باشد. از ماه سپتمبر تا کنون، بیش از ۱۹۵۰۰۰ افغان - که اکثر آنان زنان بودند - در برنامه آموزش مهارت های مسلکی برنامه جهانی غذا اشتراک کرده اند. علاوه، تحت پروژه مرغداری خانگی سازمان خوراکه و زراعت ملل متحد، ۷۰۰۰ بسته های مرغداری برای زنان روستایی در هفت ولسوالی در سال ۲۰۱۰ توزیع شده است.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۵۰. در ماه سپتمبر، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد نتایج سروی سالانه تریاک افغانستان را به نشر سپرد. این سروی نشان می دهد که کشت کوکنار در سال ۲۰۱۰ در سطوح سال ۲۰۰۹ باقی مانده است، درحالیکه تولید تریاک به اندازه نصف آن کاهش داشته است. برطبق خلاصه این یافته ها، بخش قابل توجه کشت کوکنار همچنان در ولایات ناامن جنوبی و غربی کشور انجام می شود. کشت کوکنار در قندهار ۳۰ فیصد جهش داشته و به ۲۵۰۸۳۵ هکتار (۶۳۰۸۳۸ جریب) رسیده است، که نشان می دهد کشت کوکنار به همراه ناامنی افزایش پیدا می کند. کشت کوکنار در ولایت هلمند به تنهایی ۵۳ فیصد کل کشت این محصول در افغانستان را تشکیل می دهد. تمام ۲۰ ولایتی که عاری از کشت کوکنار هستند در سال ۲۰۱۰ نیز عاری از کشت کوکنار بودند، درحالیکه چهار ولایت دیگر نیز (کنر، لغمان، زابل و هرات) نیز تقریباً عاری از کشت کوکنار بوده اند. درآمد ناخالص زارعین کوکنار بمقدار ۳۶ فیصد افزایش داشته و از ۳۰۶۰۰ دالر به ۴۰۹۰۰ دالر در هر هکتار بطور سالانه بوده است. در مقایسه، درآمد ناخالص حاصل از گندم در هر هکتار از ۱۰۲۰۰ دالر در سال ۲۰۰۹ به ۷۷۰ دالر در سال ۲۰۱۰ کاهش داشته است.

۵۱. دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد در اکتوبر ۲۰۱۰ میزبان میزگردی از کارشناسان پیمان پاریس در مورد "افغانستان و کشورهای همسایه" در شهر ویانا بود. سی و دو کشور و هشت سازمان منطوقی در آنجا اشتراک نموده بودند. پیشنهادات کلیدی این جلسه عبارتند از: (الف) افزایش حمایت سیاسی، مالی و تخنیکي ارائه شده به افغانستان و کشورهای همسایه آن بمنظور همکاری های منطوقی؛ (ب) بهبود مکانیزم های منطوقی شریک سازی استخبارات از طریق ایجاد یک مرکز اطلاعاتی منطوقی کاملاً فعال آسیای میانه در شهر آلماتی و یک مرکز پلانگذاری مشترک در شهر تهران، و گسترش دفاتر ارتباطی سرحدی؛ (ج) بهبود خدمات رسانی به معتادین؛ و (د) سرمایه گذاری در درمان اعتیاد به مواد مخدر بحیث جایگزینی مقرون به صرفه برای مجازات های سیستم عدلی و جنایی برای تعداد زیادی از اطفال در منطقه که در معرض استفاده از مواد مخدر قرار گرفته اند. در میان دیگر مسائلی که مورد توافق قرار گرفتند، تصمیم گرفته شد که پیمان پاریس به حمایت از هماهنگی برای کنترل مواد مورد استفاده در تولید مواد مخدر صنعتی ادامه دهد.

۵۲. چهارمین جلسه در سطح وزراء برای ابتکار سه جانبه در اسلام آبد تحت حمایت دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد، با اجندایی جهت ارتقای همکاری میان افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و پاکستان در مبارزه علیه مواد مخدر و مدیریت سرحدات در تلاش برای کنترل مواد مخدر، برگزار گردید. وزیر مبارزه علیه مواد مخدر افغانستان، ضرار احمد مقبل عثمانی؛ سکرتر جنرال مرکز مبارزه با مواد مخدر جمهوری اسلامی ایران، مصطفی محمد نجار؛ و وزیر فدرال مبارزه با مواد

مخدر پاکستان، ارباب محمد ظاهر، اقداماتی را جهت تقویت همکاری هایشان در مقابله با قاچاق مواد مخدر مورد تصویب قرار دادند و موافقه نمودند تا دفاتر سرحدی بیشتری را برای افزایش همکاری میان مقامات تنفیذ قانون ایجاد نمایند. این وزراء تعهد نمودند تا فعالیت مرکز پلانگذاری مشترک در تهران را، که هدف از آن شریک سازی معلومات در مورد قاچاق مواد مخدر غیرقانونی است، گسترش دهند. همچنان توافق شد تا عملیات های گشت زنی مشترک بیشتری در ساحات سرحدی این سه کشور سازماندهی شود.

۵۳. یک ابتکار منطقوی دیگر در مورد مبارزه با مواد مخدر برگزاری جلسه ای به اشتراک نمایندگان دولت های افغانستان و پاکستان در ۱۳ و ۱۴ نوامبر در کابل بود، که در تطابق با پلان عمل ماه مارچ ۲۰۰۹ پروسه دومی برگزار گردید. گروه های مشترک کاری در مورد گمرکات و تنفیذ قانون باهم دیدار کردند تا تعهدات مشخص شده در اجلاس دومی را تعقیب کرده و پس از آن نیز ملاقات های بیشتری انجام دادند. این جلسه از سوی نماینده ای از دولت کانادا ریاست شد، و کارشناسان بین المللی از طرف دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد، بانک جهانی، بنیاد آسیا، نیروی کاری مدیریت سرحدات، اداره انکشاف بین المللی ایالات متحده امریکا، دولت پادشاهی متحده بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی، آیساف، ناتو، سازمان بین المللی مهاجرت و یوناما، نیز در آن اشتراک نمودند.

۵۴. یکی از عناصر استراتژی رنگین کمان، که هدف از آن ممنوعیت مواد کیمیاوی مورد استفاده برای تولید هروئین می باشد و تحت عملیات ابتکار ارتباطات منطقوی هدفمند مبارزه با قاچاق، تخصص و آموزش ۲ (TARCE II) آغاز شده است، اخیرا ختم گردیده است. ممنوعیت اخیر تحت عملیات ارتباطات منطقوی هدفمند مبارزه با قاچاق، تخصص و آموزش ۲ منجر به توقیف مقادیر ذیل از استیک آنهایدراید شده است: ۱,۶۳۰ کیلوگرام در افغانستان، ۳۸۳ کیلوگرام در جمهوری اسلامی ایران، و ۲۱,۰۰۰ کیلوگرام در پاکستان. عملیات ارتباطات منطقوی هدفمند مبارزه با قاچاق ۲ در سپتمبر ۲۰۱۰ آغاز گردید.

VII. حقوق بشر

۵۵. افراد ملکی همچنان از تشدید منازعه مسلحانه رنج می برند زیرا تلفات ملکی، بشمول مرگ و جراحت، به میزان ۲۰ فیصد در ۱۰ ماه نخست ۲۰۱۰ در مقایسه با عین دوره زمانی در سال ۲۰۰۹ افزایش داشته است. یوناما یک رقم ابتدایی ۶,۴۱۲ تلفات ملکی مرتبط با منازعه را در طول این دوره زمانی مستند کرده است، که شامل ۲,۴۱۲ مرگ و ۳,۸۰۳ جراحت می گردد. بیش از سه چهارم تمام تلفات ملکی مرتبط با عناصر ضد دولتی است که نشانگر ۲۵ فیصد افزایش نسبت به عین دوره زمانی در ۲۰۰۹ است. در عین زمان، تعداد تلفات ملکی نسبت داده شده به نیروهای حامی دولت به میزان ۱۸ فیصد در مقایسه با ۱۰ ماه نخست ۲۰۰۹ کاهش داشته است.

۵۶. عناصر ضد دولتی مسئول مرگ و جراحت ۴,۷۳۸ فرد ملکی (یا ۷۶ فیصد از تعداد کلی تلفات ملکی) در طول دوره گزارشدهی بوده اند. حملات انتحاری و مواد تعبیه شده انفجاری باعث بیشترین تلفات ملکی منتسب به عناصر ضد دولتی بوده اند، که منجر به ۹۹۸ مرگ (۵۵ فیصد مرگ افراد ملکی منتسب به عناصر ضد دولتی) و ۲,۰۶۲ جراحت (۷۰ فیصد جراحات افراد ملکی منتسب به عناصر ضد دولتی) شده اند. در طول این دوره زمانی، یوناما ۷۴۲ تلفات ملکی (یا ۱۲ فیصد از تعداد کلی مرگ و جراحت افراد ملکی) را که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شوند ثبت کرده است. حملات هوایی باعث بیشترین تعداد تلفات ملکی منتسب به نیروهای طرفدار دولت، که شامل ۱۶۲ مرگ (۴۲ فیصد مرگ افراد ملکی که به

نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شوند) و ۱۲۰ جراحت (۳۴ فیصد جراحات افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شوند)، بوده اند.

۵۷. عناصر ضد دولتی به کمپاین تهدید علیه حامیان، یا کسانی که فکر می کنند حامی دولت افغانستان و جامعه بین المللی هستند ادامه داده اند. یوناما ۴۰۳ قتل و اعدام و ۲۱۹ اختطاف افراد ملکی را در طول دوره زمانی این گزارشدهی ثبت کرده است. در مقایسه با عین دوره زمانی در سال ۲۰۰۹، تعداد افراد ملکی که قتل رسیده یا اعدام شده از سوی عناصر ضد دولتی در ۲۰۱۰ به میزان بیش از ۱۰۷ فیصد افزایش داشته است. بیش از نیمی از تمام قتل های افراد ملکی در جنوب افغانستان صورت گرفته اند.

۵۸. یوناما در گزارش خویش با عنوان "رسوم سنتی مضر و تطبیق قانون محو خشونت علیه زنان در افغانستان" که در ۹ دسمبر به نشر رسید، دریافته است که ازدواج اطفال، ازدواج اجباری (به شمول دادن دختران جهت حل منازعات)، محدودیت ها بر رفت و آمد خارج از خانه و قتل های "ناموسی" که به شکل گسترده صورت می گیرند حقوق زنان و دختران افغان را نقض می کند. یافته های این گزارش این حقیقت را برجسته می سازد که تطبیق کامل این قانون از سوی دولت در سراسر کشور بهترین چشم اندازها برای حفاظت از زنان در برابر این عملکردهای خشن و تبعیض آمیز می باشد.

۵۹. شبکه های جامعه مدنی تلاشهای حمایتی خویش را جهت حصول اطمینان از شمولیت و بازبودن پروسه صلح، ادغام مجدد و مصالحه افزایش دادند. سازمانهای جامعه مدنی به تکرار درخواست های خویش از دولت جهت بازبینی عضویت شورای عالی صلح و برکناری اعضای که متهم به تخطی های حقوق بشری و جرایم جنگی هستند پرداختند. گروه های زنان، در بیانیه ای که در ۴ اکتوبر به نشر رسید، خواستار افزایش نمایندگی از زنان در شورای صلح شدند (تنها ۱۰ فیصد از اعضای آن زن هستند).

۶۰. شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر، مرکز بین المللی عدالت انتقالی و دفتر بنیاد جامعه باز، به همکاری یوناما کنفرانسی را در ۱۰ نوامبر در مورد "عدالت و مصالحه" برگزار نمودند. نمایندگان جامعه مدنی و مقامات دولتی از برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان و شورای عالی صلح بالای اقدامات خاص جهت تقویت مشوره ها بین دولت و جامعه مدنی راجع به موضوعات مرتبط با صلح، عدالت و مصالحه به بحث پرداختند. گروه های جامعه مدنی بیانیه ای را به نشر سپردند که شامل نه پیشنهاد به دولت و جامعه بین المللی، که شامل ایجاد یک گروه کاری مشورتی جهت تسهیل شمولیت جامعه مدنی در پروسه صلح، ایجاد یک پروسه عدلی جهت ایفای نقش مکمل در ابتکارات مصالحه، و بوجود آوردن یک مکانیزم حقیقت یابی، می گردد. آنها همچنین مجددا درخواست های خویش برای شفافیت بیشتر پروسه صلح و ادغام مجدد و بازبینی ترکیب شورای عالی صلح جهت حصول اطمینان از افزایش نمایندگی از سوی جامعه مدنی، زنان و اقلیت ها را تکرار نمودند.

۶۱. بحیث بخشی از استراتژی نظارت از توقیف گاه ها در سراسر کشور، یوناما رفتار با محبوسین در تعدادی از توقیف گاه های ریاست امنیت ملی و وزارت عدلیه را مورد بررسی قرار داده است. این برنامه نظارت می کند که مقامات افغان تا چه حد با محبوسین رفتار انسانی دارند و به ضمانت های محاکمه عادلانه در طول مرحله حبس قبل از محاکمه پایبند می باشند. هنگام بازدیدها از توقیف گاه ها، یوناما گزارشات از موارد سوء استفاده شدید و رفتار نامناسب با محبوسین از سوی مقامات افغان، که تخطی از قوانین افغانستان و قوانین بین المللی می باشند، دریافت کرده است.

VIII. حمایت از ماموریت / امور عملیاتی

۶۲. توافقنامه بین ملل متحد و دولت کویت برای ایجاد رسمی یک دفتر حمایتی یوناما در کویت در ۲۸ نوامبر ۲۰۱۰ به امضاء رسید. این دفتر حمایتی یوناما را قادر می سازد تا اطمینان حاصل نماید پشتیبانی دوامدار از اطلاعات مهم و حفظ کارکردهای مهم تخنیک و اداری در یک محیط امن وجود خواهد داشت. همچنان این دفتر می تواند بحیث مرکزی برای جابجایی در صورتیکه اوضاع افغانستان به شدت وخیم شود مورد استفاده قرار گیرد.

۶۳. در ۴ اکتوبر ۲۰۱۰، یوناما موافقت نامه ای را با دولت هالند جهت انتقال دفتر آلفا (Alpha compound) به ملل متحد در ۱ نوامبر به امضاء رساند. رفتن به دفاتر و بخش های مسکونی دفتر آلفا الی ختم نوامبر ۲۰۱۰ تکمیل گردید. این دفتر جدید، که در مرکز کابل واقع شده است، برای ۷۰ کارمند بین المللی محل کار و محل سکونت و همچنین برای ۸۰ کارمند داخلی فضای کار فراهم می نماید.

۶۴. حمله ۲۳ اکتوبر بالای دفتر یوناما در هرات، که بطور مشترک از سوی دفتر خدمات پروژوی ملل متحد و یوناما مدیریت می شود، اهمیت تمهیدات امنیتی که برای تمام دفاتر منطقوی و ولایتی یوناما در نظر گرفته شده اند را برجسته می سازد. در قندهار، دولت زمینی رایگان را برای دادن به یوناما مشخص کرده است، و پلان ها برای ساخت یک دفتر جدید در آنجا تحت کار است. بودجه سال ۲۰۱۱ امکان ساخت دفاتر جدید در بامیان، کندز و مزار شریف که از امنیت بیشتری برخوردار باشد، و همچنین تداوم برنامه بهتر ساختن دفاتر در دیگر ساحات، به شکلی که بخش مصونیت و امنیت یوناما پیشنهاد کرده است، را فراهم کرده است.

۶۵. جابجایی بسیاری از کارکنان از مرکز عملیاتی ملل متحد در افغانستان، که خارج از شهر کابل موقعیت دارد، به دفتر الفا در مرکز شهر، و همچنین انتقال ۳۹ کارمند تخنیک و اداری به دفتر حمایتی یوناما در کویت، مکانهای بود و باش مصون بیشتری را در کابل فراهم نموده است. تداوم برنامه بهبود امنیت در دفاتر منطقوی و ولایتی نیز مکانهای بود و باش مصون بیشتری را در دفاتر ساحوی فراهم کرده است. با این حال، خطرات امنیتی بیرون از دفاتر بالا باقی مانده است، و هنوز کارهای بیشتری باید بالای خود دفاتر نیز صورت گیرد تا وضعیت امنیتی آنها بهتر شود. در برخی نقاط، مانند قندهار، این امر مستلزم ساخت دفاتر جدید می باشد.

۶۶. استخدام کارمندان جدید برای ماموریت یوناما بهبود یافته است. با این حال، نرخ تغییر و تبدیل ۳۶ فیصدی بدان معنی است که فعالیت مداوم استخدام باید حفظ شود. نرخ کلی پست های خالی برای کارکنان بین المللی الی تاریخ ۳۰ نوامبر ۲۰۱۰ به مقدار ۳۶ فیصد بوده است، که نشانگر بهبود تدریجی در طول سال است که مدیون تلاش های فشرده استخدامی از سوی یوناما است.

IX. مشاهدات

۶۷. روند کابل نقشه راه مورد توافق دولت افغانستان و شرکای بین المللی اش، جهت ایجاد شرایطی که در آن افغانها بتوانند بطور کامل عهده دار دولت، امنیت و انکشاف اقتصادی خویش گردند، می باشد. انتقال به رهبری و مالکیت افغانها، و انکشاف ظرفیت جهت اراه نتایج عملی به مردم افغانستان، مستلزم همکاری قوی بین دولت و جامعه بین المللی است.

جهت حمایت از تطبیق روند کابل، حیاتی است که جامعه بین المللی کاملاً متعهد به همسو کردن کمک هایش با پالیسی ها و الویت های دولت باشد. به همان مقدار مهم است که این همکاری براساس گفتگو صورت گیرد. مکانیزم مورد مشترک هماهنگی و نظارت یک پلتفرم مهم برای گفتگو در مورد پالیسی، به شمول گفتگو با جامعه مدنی و سکتور خصوصی، جهت حصول اطمینان از پیگیری مسائل، مدیریت منظم، و مهم‌تر از همه، اقدام در مورد تعهدات مشترک مان می‌باشد. جلسه ای که اجلاس سران ناتو در شهر لیسبون در مورد افغانستان برگزار کردند حمایت قوی بین المللی برای انتقال، که باید در نهایت بین ضرورت افغانها به صلح و عدالت و منفعت قوی جامعه بین المللی در تامین ثبات منطقوی و محو تهدیدات افراطی گری تعادل ایجاد کند، را مجدداً مورد تاکید قرار داد.

۶۸. همکاری بین جامعه بین المللی و دولت باید منعطف باشد و با ضرورت ها و شرایط موجود در ساحه وفق داشته باشد. هنگامی که روند انتقال به رهبری و مالکیت کامل افغان ها به پیش می رود، دولت افغانستان و جامعه بین المللی هر دو باید براساس واقعیت ها و نه براساس جداول زمانی هدایت شوند. این روند تنها اگر براساس پیشرفت ملموس در حکومتداری، امنیت و انکشاف صورت گیرد برای مردم افغانستان، که ذینفعان اصلی می باشند، قناعت بخش خواهد بود.

۶۹. درحالیکه حکومتداری، امنیت و انکشاف اقتصادی تحت رهبری دولت افغانستان تقویت می گردد، باید تلاشها برای ختم منازعه و ایجاد بنیادهایی برای یک صلح پایدار از طریق گفتگوی سیاسی ادامه یابند. این روند همچنان چالش های مهمی را ایجاد می نماید، که تنها با حمایت دوامدار تمام ذینفعان، بشمول دولت و کشورهای همسایه و کشورهای که عساکرشان در افغانستان حضور دارند، و رهبری گروه های مسلح مخالف می توان بر آنها فایق شد. مهمتر از همه، این امر مستلزم حمایت یکپارچه مردم کشور است. اگر ذینفعان عمده به توافق برسند، ملل متحد آماده است تا از این روند به رهبری افغانها - از لحاظ مسائل لوژستیکی، کمک های مادی و تخنیکي - حمایت نماید. یوناما در حال ایجاد یک مکانیزم، گروه حمایتی سلام، با ظرفیتی نهفته جهت ارائه چنین حمایت در زمان مناسب می‌باشد.

۷۰. اگرچه این چالش ها را نباید دست کم گرفت، احساس رو به رشدی وجود دارد که شرایط برای مصالحه رو به بهبودی قرار دارد و اینکه ممکن است بزودی فرصتی واقعی برای گفتگوهای سیاسی که منجر به یک توافق شوند فراهم گردد. با این حال، هرگونه توافق سیاسی باید قانون اساسی افغانستان را متحرک شمرده و نباید دستاوردهای واقعی که در سالهای اخیر به دست آمده اند، خصوصاً در ساحات حقوق بشر و دموکراسی، را تضعیف کند.

۷۱. همچنین به تلاشهای بیشتر در راستای همکاری های منطقوی نیاز خواهد بود. به تداوم گفتگو بین افغانستان و پاکستان جهت تعمیق روابط سیاسی، اقتصادی و امنیتی که هر دو کشور از آن متنفع گردند ضرورت وجود دارد. پالیسی آزادسازی تجارت، بشمول مدرنیزه کردن طرزالعمل های گمرکی، و انکشاف زیرساخت های ترانسپورت مورد نیازند تا از پیشرفت های که قبلاً در ساحات تجارت و ترانزیت حاصل گشته اند منفعت بیشتر برد. در سکتور انرژی، حصول توافقنامه های خرید و تجارت انرژی با کشورهای همسایه - و تقویت توانایی درحال رشد سکتور خصوصی افغانستان - نیز می تواند به انکشاف صنعتی افغانستان انگیزه و عزم بیشتری بدهد. اگر افغانستان خواستار بهره برداری از ظرفیت اقتصادی خویش است، باید فرصتها برای تولید انرژی های تجدید پذیر، بشمول برق آبی و انرژی حرارتی، بیشتر مورد جستجو قرار گیرند. سرمایه گذاری در ساخت ظرفیت افغانستان برای همکاری های منطقوی روند ادغام این کشور به توافقات اقتصادی و

تجارتی منطقوی را تسریع می بخشد. در این رابطه، ظرفیت درحال افزایش مرکز همکاری های منطقوی که در داخل وزارت امور خارجه وجود دارد انکشافی مثبت و اثبات ظرفیت رو به رشد دولت برای شکل دهی به اجندای توسعه خویش است.

۷۲. در ارتباط با مبارزه با مواد مخدر نیز امکان بهبود همکاری ها وجود دارد. این امر می تواند شامل شریک سازی بیشتر معلومات استخباراتی و هماهنگ سازی تلاشها جهت ممنوع ساختن مواد مخدر و مواد کیمیای که برای تولید مواد مخدر صنعتی مورد استفاده قرار می گیرند باشد. کنترل و مدیریت سرحدات چالش های بیشتری را ایجاد می کند که مستلزم بهبود ظرفیت های تنفیذ قانون می باشند. سیستم ملل متحد در این رابطه فعال بوده است و کمک های خویش را به شکل هماهنگ ارائه کرده است. ملل متحد به رسیدگی به مشکل دوامدار مواد مخدر غیرقانونی، همانطور که با دیدار اخیر رئیس اجرائیوی جدید دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد، آقای فدوتوف، از کابل برجسته ساخته شد، ادامه خواهد داد.

۷۳. پروسه انتخاباتی بدون عیب و نقص نبود، اما نهادهای انتخاباتی افغان باید بخاطر استقلالیت و دقت شان، و بخاطر انجام کار بزرگ لوژستیکی برای سازماندهی چنین عملیات پیچیده در یک محیط سخت از لحاظ مسائل سیاسی، امنیتی و جغرافیایی مورد تمجید قرار گیرند. با توجه به تغییر در نمایندگی اقوام که باعث نارضایتی قوم پشتون است، نتایج انتخاباتی به شکل قابل درکی باعث نگرانی های سیاسی درمیان برخی احزاب سیاسی داخل افغانستان شده است. با این حال، این تغییر بیشتر حاصل از ناامنی در برخی ساحات خاص کشور است تا اینکه مشکلی از سوی خود پروسه انتخاباتی باشد. بنابراین رسیدگی به این نگرانی ها یک کار سیاسی است و نباید استقلالیت نهادهای انتخاباتی را تضعیف نماید. بطور خاص، نهادهای تنفیذ قانون افغانستان، درحالیکه وظایف مشروع خویش را انجام می دهند، باید اطمینان حاصل کنند که صلاحیت های نهادی مورد احترام قرار گیرند و پروسه های سیاسی به شکل نامناسب جرم انگاری نشوند.

۷۴. حمایت دوامدار از کمیسیون مستقل انتخابات و یک تمرین جامع از درس های آموخته شده در رأس فعالیت های پروژه برنامه انکشافی ملل متحد برای تقویت ظرفیت های حقوقی و انتخاباتی برای فردا (UNDP=ELECT) قبل از پایان دادن به کار خویش در سال ۲۰۱۱ قرار دارد. جامعه بین المللی، به همراه دوزنها و شرکای افغان، باید به تعقیب اصلاحات انتخاباتی طولانی مدت و حمایت آتی ملل متحد برای حفظ و تقویت بیشتر ظرفیت نهادهای انتخاباتی ادامه دهد. صحبت های اولیه در مورد این دو مسئله از قبل آغاز شده اند، و دوزنها آمادگی خویش را جهت کمک به این تلاشها ابراز داشته اند. مذاکرات راجع به شروع این پروسه اصلاحات انتخاباتی میبایست به زودی و قبل از اینکه علاقه مندی ذینفعان کمزنگ شود آغاز شود. این پروسه باید به رهبری و مالکیت افغانها بوده، و حمایت سیاسی از آدرس یوناما و حمایت تخنیکی و مالی از سوی دیگر سازمانهای بین المللی صورت گیرد، و در صورت امکان نقش مهمی برای اتحادیه اروپا در نظر گرفته شود.

۷۵. امنیت کارکنان ملل متحد منحصیث یک نگرانی عمده برای این سازمان باقی مانده، و حمله ماه اکتوبر علیه دفتر ملل متحد در هرات یادآور خطراتی است که کارکنان ما با آنها مواجه هستند. می خواهم قدردانی ویژه ای از دو کشور عضو ملل متحد داشته باشم که سخاوت ایشان به ملل متحد این امکان را داده است که تهدیدات امنیتی را کاهش دهد. دولت کویت، با فراهم آوری دفتر حمایتی در کویت، به یوناما اجازه داده است تا برخی از کارکنان را که کارهای حمایتی را انجام می دهند و حضورشان در افغانستان ضروری نیست به آنجا اعزام کند. این کار مکان های اقامت بیشتری برای کارمندی که حضورشان در افغانستان ضروری است مهیا کرده است. دولت هالند دفتری را که در مرکز کابل ساخته بود با سخاوت تمام در اختیار

ملل متحد قرار داد، که مکان های اقامت مصون بیشتری را فراهم کرد و این کار خطر علیه کارکنانی که اکثر فعالیت هایشان در شهر کابل صورت می گیرد را کاهش داده است.

۷۶. در نهایت، از نماینده خاص خویش، استفان دی میستورا، کارمندان یوناما و تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان، داخلی و بین المللی، که با سخت کوشی و فداکاری، و علی رغم خطرات و سختی هایی که به جان می خرنند، به بهترین شکل از این سازمان نمایندگی می کنند و برای یک افغانستان صلح آمیزتر، باثبات و مرفه کار می کنند تشکر می نمایم.
